

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 9Csp/12/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8224200863
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2025:8224200863.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobkyne A. B., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom X. XXXX XXX/XX, XXX XX C. zastúpenej Mgr. Matúšom Mackom, advokátom so sídlom Karpatská 804/10, 089 01 Svidník proti žalovanému Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176 zastúpenému Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679 o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov taktó

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že bezúčelový úver zo zmluvy o hotovostnom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere č.XXXXXXXXXX z 26.09.2014 j e bezúročný a bez poplatkov.

II. Žalobkyňa m á n á r o k na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 25.03.2024 domáhala, aby súd určil, že bezúčelový úver zo zmluvy o hotovostnom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere č.XXXXXXXXXX z 26.09.2014 je bezúročný a bez poplatkov a priznal jej náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným uzavrela dňa 26.09.2014 zmluvu o hotovostnom úvere a zmluvu o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového úveru vo výške 1.600,-eur. Uviedla, že doklady o platbách sa jej nezachovali, ale je presvedčená, že istinu úveru splatila. Podľa žalobkyne úver je bezúročný a bez poplatkov, lebo úverová zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods.2 písm. f/, j/ a y/ v spojení s § 11 ods.1 písm. b/ zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Zmluva podľa žalobkyne obsahuje nesprávny údaj o priemernej RPMN, keď uvádza priemernú RPMN 18,01 % ale v skutočnosti bola priemerná RPMN za príslušný kalendárny štvrtrok (3 Q r.2014) vo výške 18,66 %. V zmluve nie je navyše podľa žalobkyne uvedený údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a ani všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, preto je úver bezúročný a bez poplatkov a je v nej uvedený úrok vo výške 28,16 % odporujúcej dobrým mravom, ktorý je preto neplatný, nakoľko priemerná úroková miera na obdobný spotrebiteľský úver v tom čase bola takmer trojnásobne nižšia ako dojednaná úroková sadzba. Uviedla, že naliehavý právny záujem na podaní žaloby vyplýva priamo zo zákona, konkrétne z § 3 ods.3 a 5 zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a z § 11 ods.4 ZoSÚ, pričom znalosť zákona v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa je podľa nej treba vyžadovať v najvyššej možnej miere.

3. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že úverová zmluva všetky povinné obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods.2 zákona o spotrebiteľských úveroch obsahuje, úver preto nie je bezúročný a bez poplatkov. Vo vzťahu k absencii náležitosti doby trvania a termínu konečnej splatnosti

poukázal na to, že okrem odcitovania zákonného ustanovenia sa k nej žalobkyňa v žalobe vôbec nevyjadřila, preto mu nie je zrejmé, z akého dôvodu považuje túto náležitosť za absentujúcu, keď navyše rozhodovacou praxou bol názor žalobkyne prekonaný, k čomu poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn.2Cdo/69/2020. Čo sa týka priemernej RPMN, k tomu uviedol, že zákon o spotrebiteľských úveroch v tom čase sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou len neuvedenie náležitostí podľa § 9 ods.2 písm. a) až k), r) a y) a nesprávnu RPMN v neprospech spotrebiteľa, teda rozlišoval medzi pojmami neobsahuje náležitosti a uvedená nesprávne. Priemerná RPMN v zmluve podľa neho uvedená je, zákon nikde neuvádza, že by zmluva bola bezúročná ak by výška priemernej RPMN bola uvedená nesprávne, a navyše je uvedená správne lebo zmluva bola uzatvorená dňa 26.09.2014 a tak pri koncipovaní zmluvy bol povinný vychádzať z tabuľky pre 2. kalendárny štvrtrok 2014, kde pre úvery od 1-5 rokov je uvedená sadzba 18,01 %. Žalobkyňa predložila tabuľku so stavom k 30.09.2024, a teda pri dátume uzavretia zmluvy dňa 26.09.2014 je zrejmé, že nemohol vychádzať z hodnoty, ktorá v tom čase neexistovala. Čo sa týka výšky úrokovej sadzby, poukázal na § 53 ods.6 Občianskeho zákonníka a § 1a ods.1 Nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z. v zmysle ktorého porovnávacím kritériom či ten ktorý úver je v súlade s dobrými mravmi a zákonom povolenou výškou stropu je výška odplaty. Výška úrokovej sadzby podľa neho nie je pevne stanovenou veličinou konštantnou pre všetky banky a nebankové subjekty na trhu a nakoľko odplata v tom čase mohla byť do výšky 28,72 %, čo zodpovedá výške úrokovej sadzby uvedenej v zmluve, tvrdenie o rozpore s dobrými mravmi neobstoí. Pokiaľ ide o RPMN, tá je podľa žalovaného uvedená v zmluve korektne spolu s predpokladmi pre jej výpočet, ktoré sú uvedené priamo v úverovej zmluve. Poukázal na zákonný vzorec výpočtu RPMN, kde podľa neho z popisu jednotlivých položiek vzorca je zrejmé, že pokiaľ žalobca nemá vysokoškolské vzdelanie v odbornom smere, nemá šancu skontrolovať si výpočet hodnoty RPMN uvedenej žalovaným len na základe vzorca a uvedených predpokladov. Jednotlivé predpoklady pre výpočet RPMN sú uvedené priamo v úverovej zmluve v časti úver a uvádzanie vzorca jej výpočtu do zmluvy nie je jej povinnou náležitosťou. Poukázal na príslušnú Smernicu ktorá požaduje uviesť RPMN „zrozumiteľne a stručne“, čo by malo byť rozhodujúcim kritériom pre eurokonformný výklad daného ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch. Je toho názoru, že postupoval v súlade so zákonom aj smernicou a ich cieľom a poskytol žalobkyňi úplné a najpresnejšie informácie v požadovanej zrozumiteľnej a stručnej podobe, ktorá žalobkyňi umožnila porovnanie ponúkaného úveru s akoukoľvek ďalšou ponukou na trhu. Nemôže ísť preto podľa neho o ten istý prípad, ako je uvedenie nesprávneho údajov v neprospech spotrebiteľa alebo jeho úplné neuvedenie, ktoré sú sankcionované bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-76/10 a vo veci C-42/15 v zmysle ktorého sa vyžaduje pri sankcionovaní bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou uplatňovanie princípu primeranosti, teda je možné len pri náležitostiach, ktoré môžu mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah jeho záväzku. Je názoru, že nakoľko priamo v úverovej zmluve sú v časti úver špecifikované jednotlivé predpoklady pre výpočet RPMN, ktoré do vzorca vstupujú, tak že uviedol výšku RPMN správne spolu s predpokladmi jej výpočtu. Žalobu ako nedôvodnú navrhol zamietnuť.

4. Žalobkyňa písomnú repliku v lehote na to určenej nepodala. Po nariadení pojednávania doručila súdu písomné vyjadrenie v ktorom uviedla, že podáva ho po uplynutí súdom stanovenej lehoty z dôvodu, že od podania žaloby došlo k vývoju rozhodovacej praxe Súdneho dvora EÚ a bol vydaný rozsudok, závery ktorého sú na danú vec aplikovateľné a môžu mať zásadný význam pri jej právnom posúdení. Vzhľadom na záver vyplývajúci z 1. výroku rozsudku SD EÚ vo veci C-677/23 z 23.01.2025 posúdenie absencie doby trvania zmluvy ktorá je predmetom konania ponechala na úvahu súdu ale zotrvala na tom, že v zmluve absentuje údaj o konečnej splatnosti úveru, čo bola v čase uzatvárania zmluvy jedna z povinných náležitostí každej zmluvy. K absencii predpokladov použitých na výpočet RPMN uviedla, že tieto by mali byť v zmluve uvedené jasne a zrozumiteľne na jednom mieste a mali by byť označené ako premenné použité vo vzorci pri výpočte RPMN, čo v danom prípade splnené nie je a ona môže len hádať, aké premenné žalovaný použil do vzorca pri výpočte hodnoty RPMN. Poukázala na bod 3 výroku rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-448/17 z ktorého podľa nej vyplýva, že ak zmluva obsahuje len matematický vzorec výpočtu RPMN, to nestačí, ale vzorec musí byť doplnený predpokladmi nevyhnutnými na uskutočnenie tohto výpočtu, čo znamená konkrétne údaje aj s ich pomenovaním, teda uvedením všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN, platných pre konkrétnu zmluvu s explicitným vyjadrením, že ide o predpoklady použité na výpočet RPMN. Výklad zákona, aký sa v tomto konaní snaží presadiť žalovaný považuje za výklad v hrubom rozpore s úniou právom, dôsledne vyžadujúcim čo najväčšiu informovanosť spotrebiteľa a transparentnosť údajov určených ako informácie pre spotrebiteľa. Poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn.4Cdo/130/2022, že údaje uvedené v zmluve musia byť nielen formálne, ale zároveň musia byť aj úplné, určité, zrozumiteľné

a správne. Pre správne posúdenie danej problematiky je podľa žalobkyne zásadný záver vyplývajúci z II. výroku rozsudku SD EÚ vo veci C-677/23 z 23.01.2025 podľa ktorého článok 10 ods.2 písm. g/ smernice 2008/48, zmenenej smernicou 2011/90, sa má vykladať v tom zmysle, že predpoklady použité na výpočet RPMN musia byť výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy. Nie je preto podľa nej povinnosťou spotrebiteľa pátrať v zmluvnom formulári po jednotlivých premenných, ktoré by mali byť veriteľom použité na výpočet RPMN, ale je povinnosťou veriteľa výslovne uviesť jednotlivé predpoklady použité na výpočet RPMN, čo v danom prípade veriteľ nesplnil. Trvala na žalobe.

5. Na dané vyjadrenie reagoval žalovaný tak, že tvrdenia žalobkyne ohľadne absencie predpokladov pre výpočet RPMN absolútne nekorešponujú so žalovanou úverovou zmluvou a aj citácia rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-448/17 za účelom podpory jej argumentácie je taktiež maximálne nesprávne odprezentovaná. V danom prípade súd hodnotil zmluvu, v ktorej hodnota RPMN a taktiež úrokovej sadzby nebola vôbec uvedená a zmluva obsahovala len čisto vzorec výpočtu bez konkrétnych predpokladov, čo absolútne nekorešponduje s touto úverovou zmluvou, ktorá obe náležitosti obsahuje. Nie je podľa neho možné stotožňovať predpoklady výpočtu s matematickým výpočtom, na ktorý on používa program aprobovaný Národnou bankou Slovenska. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19.12.2019 sp. zn. 41Co/98/2019. Jednotlivé predpoklady boli jednoznačne a výslovne uvedené v zmluve a žalobkyňa ich nemusela dohľadávať v rámci rôznych častí zmluvy, ako to uviedol Súdny dvor v rozhodnutí C-677/23. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn.7Cdo/183/2020. Uviedol, že aj ochrana spotrebiteľov musí mať svoje limity a hranice a nie je možné pojať ju ako ochranu ľahkomyselnosti a nerozvážnosti spotrebiteľa. Trval na zamietnutí žaloby.

6. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie, na ktorom žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu na žalobe v celom rozsahu zotrvala, poukazujúc na už písomne uvedené dôvody. K tvrdeniam žalovaného o neunesení dôkazného bremena vzhľadom na nepredloženie platobnej histórie uviedla, že predmetom konania je určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, čo si súd vie posúdiť na základe predložených listinných dôkazov, najmä samotnej zmluvy, nie je preto možné nepredloženie platobnej histórie považovať za neunesenie dôkazného bremena vo vzťahu k tomu, čo je predmetom konania. Účelom jej návrhu bolo zabrániť ďalším konaniam, lebo pohľadávku žalovaný postúpil na nejakú vymáhačskú spoločnosť, ktorá doposiaľ kontaktuje žalobkyňu a vymáha od nej nárok zo zmluvy, teda účelom jej dôkazného návrhu bolo zistiť, či je nejaký nedoplatok na úverovej istine, na ktorú by mali nárok, ale vo vzťahu k určeniu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru nemá nepredloženie danej histórie za následok neunesenie dôkazného bremena, o žalobe je možné rozhodnúť a v prípade potreby ďalšieho konania sa bude už len riešiť, či je nejaký nedoplatok na úverovej istine alebo nie. Na vykonaní dokazovania vyžiadaním platobnej histórie od žalovaného netrvala.

7. Predvolaný právny zástupca žalovaného sa napriek riadnemu a včasnému predvolaniu na pojednávanie nedostavil. Neúčast' na pojednávaní ospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal. V súlade s ust. § 180 CSP preto súd rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti právneho zástupcu žalovaného, nakoľko nebol daný návrh ani dôvody odročenia pojednávania v zmysle § 183 a § 184 CSP.

8. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a písomných vyjadrení strán, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených stranami, keďže vykonanie žiadneho z nich nebolo namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a zistil tento skutkový stav:

9. Z obsahu zmluvy o hotovostnom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere č.XXXXXXXXXX zo dňa 26.09.2014 súd zistil, že žalobkyňa a žalovaný uzavreli úverovú zmluvu predmetom ktorej bol bezúčelový úver vo výške 1.600,-eur. Údaje o úvere sú uvedené v časti zmluvy označenej ako Úver (kolónky 34 až 46) a z nich vyplýva, že žalobkyňa mala tento úver podľa zmluvy splatiť 48-imi mesačnými splátkami vo výške 55,63 eur, pričom v zmluve (kolónka č.39) je uvedená ročná úroková sadzba 28,16 a RPMN 32,5 % (kolónka 40) s hviezdíčkou odkazujúcou na malý text na spodku danej časti zmluvy kde je uvedené, že RPMN bolo vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia tejto zmluvy, t.j. má sa za to, že úver bol v prípade výplaty v hotovosti poskytnutý v deň podpisu zmluvy a v prípade výplaty na bankový účet klienta tretím dňom po dni jej podpisu. V kolónke 41 je uvedená priemerná hodnota RPMN 18,01 % a v kolónke 42 označenej ako termíny splatnosti splátok sú uvedené dve hviezdíčky odkazujúce na

malý text na spodku danej časti zmluvy kde je uvedené, že prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru a dátum splatnosti druhej a nasledujúcej splátky že je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka.

10. Žalobkyňa žiadala určiť bezúročnosť a bezpoplatkovosť daného úveru. Súd vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania s tvrdením žalobkyne o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru sa stotožnil a preto žalobe vyhovel.

11. Nebolo medzi stranami sporné, že v prípade úveru, ktorého poskytnutie strany dojednávajú prostredníctvom tlačiva zmluva o hotovostnom úvere a zmluva o revolvingovom úvere malo sa jednať o spotrebiteľský úver a že teda strany v danom prípade založili spotrebiteľský občianskoprávny vzťah.

12. Pri posúdení náležitostí zmluvy je treba vychádzať z ustanovení v tom čase účinného zákona o spotrebiteľských úveroch číslo 129/2010 Z.z.

13. Tento zákon náležitosti, ktoré takáto zmluva musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka upravoval v § 9, pričom medzi tieto náležitosti patrili aj písm. f) doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, písm. j) ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, písm. y) priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platná k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnená podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

14. Podľa § 11 ods.1 uvedeného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

15. V zmysle vyššie citovanej zákonnej úpravy na záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru stačí absencia čo i len jednej náležitosti vymenovanej v § 11 ods.1 písm. b) Zákona 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

16. Súd súhlasí s názorom žalobkyne, že v zmluve zo dňa 26.09.2014 nie je zákonným spôsobom uvedená náležitosť podľa § 9 ods.2 písm. j/, t.j. ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere s uvedením všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, preto tento úver je v zmysle § 11 ods.1 písm. b/ uvedeného zákona bezúročný a bez poplatkov.

17. Účelom § 9 zákona č.129/2010 Z.z. je spotrebiteľa úplne a pravdivo informovať o reálnych, teda skutočnosti zodpovedajúcich parametroch úveru a jeho právach. To že do zmluvy nestačí uviesť akýkoľvek údaj, aby požiadavka zákona bola formálne naplnená, ale korektný, pravdivý údaj je zrejme aj z toho, že zákon jednotlivé údaje jasne a konkrétne špecifikuje a definuje (viď § 2 zákona č.129/2010 Z.z.,) pričom aj z § 4 zákona č.129/2010 Z.z.- poskytovanie informácií pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že aby účel a požiadavka zákona bola naplnená, musí ísť o pravdivé a úplné informovanie spotrebiteľa.

18. Obrana žalovaného, že zmluva spĺňa všetky náležitosti je nedôvodná k čomu súd poukazuje na závery uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.05.2024 sp.zn.9Cdo/4/2022 (viď bod 20 jeho odôvodnenia) podľa ktorého aby bolo možné konštatovať splnenie povinnosti veriteľa vyplývajúcej

z ustanovenia § 9 ods.2 zákona o spotrebiteľských úveroch, musia byť údaje v spotrebiteľskej zmluve uvedené nielen formálne, ale zároveň musia byť aj úplné, určité, zrozumiteľné a správne. Ak by sa pripustil výklad, že akýkoľvek údaj (teda aj chybný) uvedený v zmluve spĺňa podmienky § 9 ods.2 cit. zákona, stratilo by toto ustanovenie zmysel. Zároveň nesprávne uvedený údaj môže mať za následok vplyv na správnosť ďalších údajov spotrebiteľskej zmluvy a tiež na samotnú výšku záväzkov spotrebiteľa (výšku splátky, úročenie úverovej sumy). Pokiaľ teda údaje predstavujúce obligatórne náležitosti spotrebiteľskej zmluvy nie sú uvedené v zmluve správne, nemožno hovoriť o splnení povinnosti podľa § 9 ods.2 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom nesplnenie z neho vyplývajúcej povinnosti zákon striktnie sankcionuje tým, že spotrebiteľský úver sa stáva od počiatku bezúročný a bez poplatkov.

19. Rovnako ako žalobkyňa preto aj súd poukazuje na závery rozsudku Súdneho dvora z 23.01.2025 vo veci C-677/2023 podľa ktorého Článok 10 ods.2 písm. g/ smernice 2008/48, zmenenej smernicou 2011/90 sa má vykladať v tom zmysle, že predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) musia byť výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy.

20. Vzhľadom na tento rozsudok teda nie je možné túto náležitosť posúdiť podľa záveru Najvyššieho súdu SR v rozsudku 7Cdo/183/2020 zo dňa 24.02.2021 (R 86/21), ktorý uviedol, že postačuje, ak tieto predpoklady, t.j. výška úveru, výška splátky, jej interval, počet splátok, prípadne ďalšie náklady spotrebiteľa sú v zmluve uvedené, hoci ako iné náležitosti (k tomu podporne aj rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn.11Csp/180/2024).

21. Čo sa týka ročnej percentuálnej miery nákladov, táto bola definovaná v ust. § 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Ročnou percentuálnou mierou nákladov sa rozumeli celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19. Podľa § 19 ods.2 daného zákona na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver.

22. Preto ak zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy vo svojich ustanoveniach priamo považuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom za jeden zo základných predpokladov pre výpočet RPMN, je nepochybné, že takýto predpoklad musel byť priamo uvedený v zmluve o spotrebiteľskom úvere a to pod sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. v spojení s ust. § 9 ods.2 písm. j) tohto právneho predpisu.

23. V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 26.09.2014 nie je obsiahnutý údaj o celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Za takejto situácie žalobkyňu ako spotrebiteľa nemožno považovať za takého, ktorý pri uzavretí zmluvy poznal všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy a v dôsledku toho za takého, ktorý poznal všetky okolnosti, ktoré mohli mať vplyv na rozsah jej záväzku.

24. Vyššie uvedený záver pre žalovaného nemôže byť v žiadnom prípade nový, či prekvapivý, keďže vo vzťahu k nemu v súvislosti so zmluvami z rovnakého obdobia bol už opakovane vyslovený (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.16CoCsp/13/2022).

25. K poukazu žalovaného na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn.7Cdo/183/2020 a k žalovanému prezentovanému výkladu záverov rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C-448/17 súd uvádza, že tieto neobstoja, k čomu poukazuje aj na aktuálny rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.03.2025 sp.zn.16CoCsp/1/2025 kde tento vo vzťahu predpokladom na výpočet RPMN v bodoch 25 až 37 odôvodnenia podrobne rozobral a analyzoval závery uvedených rozhodnutí a okrem iného uviedol, že cit. „Odvolaciemu súdu je známe rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn.7Cdo/183/2020 z 24. februára 2021, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 7/2021 pod č. 86, podľa ktorého z ustanovenia § 9 ods.2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení do 31. marca 2015 nevyplýva, že by jednou z náležitostí spotrebiteľskej úverovej zmluvy bol konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov alebo predpokladov pre jej výpočet. Súdny dvor Európskej únie rozsudkom rozhodol vo veci C-677/23 z

23. januára 2025, na základe predloženej prejudiciálnej otázky Krajským súdom v Prešove tak, že určil, že Článok 10 ods. 2 písm. c) Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008, o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS, zmenou Smernice komisie 2011/90/EÚ zo 14. novembra 2011 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere nemusí nevyhnutne výslovne uvádzať dĺžku trvania zmluvy pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou určiť túto dĺžku. Článok 10 ods. 2 písm. g) Smernice 2008/48 zmenenej Smernicou 2011/90 sa má vykladať v tom zmysle, že predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) musia byť výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy. So zreteľom na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-677/23 z 23. januára 2025, odvolací súd dospel k záveru, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 14.1.2016 neobsahuje náležité informácie o všetkých predpokladoch použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN), ktorá sa na predmetnú úverovú zmluvu vzťahuje.“

26. Aj v inej veci o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (vo vzťahu k banke) Krajský súd v Prešove aktuálne (v rozsudku sp.zn.1CoCsp/18/2023 zo dňa 27.02.2025) konštatoval, že so zreteľom na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie sp. zn. C-677/23 z 23.1.2025 je potrebné konštatovať, že súd prvej inštancie nepostupoval správne pokiaľ zamietol žalobu o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru a o vydanie bezdôvodného obohatenia. Odvolací súd bol toho názoru, že boli splnené podmienky pre určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru na základe toho, že predmetná úverová zmluva neobsahuje náležité informácie o všetkých predpokladoch použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN), ktorá sa na predmetnú úverovú zmluvu vzťahuje. V tomto smere treba podľa neho vychádzať z článku 19 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008, podľa ktorého (ods. 1) ročná percentuálna miera nákladov, ktorá sa na ročnom základe rovná aktuálnej hodnote všetkých záväzkov (čerpania, splátky a poplatky), budúcich alebo súčasných, na ktorých sa dohodli veriteľ a spotrebiteľ, sa vypočíta na základe matematického vzorca uvedeného v prílohe I., časti I. Podľa ods. 2 článku 19 tejto smernice, na účel výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa určia celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o úvere a iných poplatkov, okrem kúpnej ceny, ktorú je povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo služieb bez ohľadu na to, či sa transakcia vykoná v hotovosti alebo na úver. Pokiaľ ide o slovenské právo, treba konštatovať, že predpoklady pre výpočet RPMN sú súčasťou údajov, ktoré sa komponujú do vzorca pre výpočet RPMN a tento vzorec – tzv. základná rovnica vyjadrujúca rovnosť poskytnutého spotrebiteľského úveru na jednej strane a splátok a poplatkov na strane druhej, je uvedená v prílohe č. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Vychádzajúc z týchto zdrojov treba konštatovať, že do výpočtu RPMN sú zahrnuté všetky náklady spojené s úverom, teda výška úveru, ktorý poskytne, doba splácania úveru, náklady spojené s poskytnutím úveru (ako napríklad spracovateľský poplatok, poistenie), výška mesačných splátok, úroková sadzba, ako aj poplatky spojené s úverom, a to buď jednorazové poplatky, ktoré spotrebiteľ musí zaplatiť na začiatku alebo v priebehu úverového vzťahu, alebo pravidelné poplatky, ktoré spotrebiteľ platí mesačne spolu so splátkou úveru alebo v akejkoľvek inej periodicite, teda napríklad poistenie úveru. Tieto údaje však predmetná zmluva o úvere, ktorá bola medzi sporovými stranami uzavretá, neobsahuje v pre spotrebiteľa zrozumiteľnej, transparentnej a jasne označenej podobe, v nej uvedené údaje nie sú skutočnými predpokladmi pre výpočet RPMN, ale sú len všeobecným rámcom, ktorý sa používa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov. Za týchto okolností treba konštatovať, že predmetná spotrebiteľská zmluva nespĺňa požiadavky vo vzťahu k povinnosti zakotvenej v § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ v znení platnom ku dňu zavretia predmetnej úverovej zmluvy, a to v podobe uvedenia všetkých predpokladov použitých pre výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Takáto absencia špecifikácie všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN nekorešponduje s rozsudkom Súdneho dvora Európskej únie aplikovateľným v tejto veci sp.zn. C-677/23 z 23.1.2025, z ktorého vyplýva (v zmysle vyššie uvedeného), že predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) musia byť výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy. Z tohto rozhodnutia Súdneho dvora i z citovaného slovenského právneho predpisu taktiež vyplýva, že uvedenie len samotnej percentuálnej sadzby RPMN (v prejednávanej veci 17,93 %) nestačí. Súd v súvislosti so spôsobom vyjadrenia predpokladov na výpočet RPMN poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.18CoCsp/16/2024.

27. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“) je jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože uvedený údaj zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Zákonodarcu v záujme poskytnutia ochrany slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom právnom vzťahu, teda spotrebiteľovi, stanovil prísne obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sprísnil aj tým, že pri údají o RPMN sa podľa vyššie citovanej právnej úpravy musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet. Je pritom nepochybné, že v zmluve spomínaný údaj chýba, napriek tomu, že je uvedená hodnota RPMN, čo však v zmysle citovaného zákonného ustanovenia nepostačuje. Už tento samotný nedostatok zakladá bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, preto skúmanie ďalších zákonom predpokladaných náležitostí by bolo nadbytočné.

28. Súd opätovne uvádza, že ak zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy vo svojich ustanoveniach priamo považuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom za jeden zo základných predpokladov pre výpočet RPMN, je nepochybné, že takýto predpoklad musel byť priamo uvedený v zmluve o spotrebiteľskom úvere a to pod sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru. V uzatvorenej Zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 26.09.2014 nie je obsiahnutý údaj o celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Za takejto situácie žalobkyňa ako spotrebiteľa nemožno považovať za takého, ktorý pri uzatváraní zmluvy poznal všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy a v dôsledku za takého, ktorý poznal všetky okolnosti, ktoré mohli mať vplyv na rozsah jej záväzku. (k tomu pozri aj rozsudok Krajského súdu v Prešove 7CoCsp/36/2022).

29. K samotnej výške RPMN a úroku, ktorých sa týkala podstatná časť argumentácie tak žalobkyne (ktorá tvrdila, že sú v rozpore s dobrými mravmi) ako aj žalovaného súd uvádza, že vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru bolo bezpredmetné sa zaoberať výškou úroku, resp. odplaty, nakoľko nárok na tieto úroky a poplatky vôbec nevznikol. Z danej úverovej zmluvy žalovanému ako veriteľovi vznikol nárok len na vrátenie poskytnutej istiny úveru, preto nebolo namieste hypoteticky skúmať, či výška v zmluve uvedeného úroku, na ktorý vôbec nárok nevznikol je alebo nie je v rozpore s dobrými mravmi.

30. K poukazu žalovaného na Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, súd uvádza, že v prípade vyššie popísaného nedostatku v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej so žalobkyňou ide o vážny nedostatok ktorý mohol ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa o uzavretí zmluvy a predstavu o výške záväzku. Súdny dvor v uvedenom rozhodnutí pritom vyslovil, že Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.

31. O tom, že v prípade RPMN a jej správneho a úplného zákonného vyjadrenia vrátane všetkých predpokladov použitých na jej výpočet ide o absolútne kľúčový údaj svedčí aj to, že aj po novele zákona o spotrebiteľských úveroch uskutočnenej zákonom č.279/2017 Z.z. ktorá zohľadňuje závery Rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s./Klára Bíróová, a ktorá v nadväznosti naň upravuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a upravuje okolnosti, za ktorých sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, a to práve za účelom zabezpečenia súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len "smernica 2008/48/ES") ostalo správne uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov a všetkých predpokladov použitých na jej výpočet podmienkou vzniku nároku veriteľa na úroky a poplatky.

32. V súvislosti so záverom súdu o procesnej prípustnosti žaloby poukazuje súd na novelu zákona o spotrebiteľských úveroch uskutočnenú zákonom číslo 279/2017 Z.z. ktorou sa do tohto zákona zaviedlo ust. § 11 ods.4 podľa ktorého spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.18ba

33. Poznámka pod čiarou k odkazu 18ba pritom znie: „18ba) § 137 ods. c) a d) Civilného sporového poriadku.“.

34. Zákonodarca teda explicitne zakotvil procesnú prípustnosť žaloby na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, keď predmetný zákon je jedným z osobitných zákonov v zmysle ust. § 137 CSP.

35. Vzhľadom na všetko uvedené súd obranu žalovaného voči žalobe nemal za dôvodnú a žalobe vyhovel.

36. Čo sa týka rozhodnutia o trovách konania, žalobkyňa bola plne úspešná, preto má v zmysle § 255 ods.1 nárok na náhradu trov konania a preto v súlade s § 262 ods.1 CSP súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol vo výroku II tohto rozsudku tak, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s ust. § 262 ods.2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Bardejov.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.